

Fővárosi Ítéltábla

15.Gf.40.173/2022/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Stajz Ügyvédi Iroda (Cím12.; ügyintéző. dr. Stajz Annamária ügyvéd) által képviselt felperes1 „f.a.” (Cím2.) felperesnek,

dr. Ipacs Tamás ügyvéd (cím15) által képviselt alperes1 (cím1) alperes ellen, a Cstv. 40. §-án alapuló felszámolással kapcsolatos perében,

a Fővárosi Törvényszék 2022. március 10. napján kelt, 34.G.41.182/2021/30-I. számú ítélete ellen, a felperes által benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy a feljegyzett 2.500.000 (Kétmillió-ötszázezer) forint másodfokú eljárási illetéket fizesse meg az államnak, az állami adóhatóság külön felhívására.

Ezen ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság a 30-I. sorszámú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte továbbá, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 4.924.676 forint perköltséget, valamint az állami adóhatóság külön felhívására, a Magyar Állam javára 1.500.000 forint feljegyzett kereseti illetéket.

[2] Ítélete indoklásában a tényállás lényegéről a következőket rögzítette:

[3] A felperes mint megrendelő és az alperes mint alvállalkozó között 2018. február 8. napján „alvállalkozói” szerződés jött létre, a felperes által elvállalt, helység1 megvalósuló, „A Készenléti Rendőrség Kelet-magyarországi Határrendészeti Igazgatóság Határvadász Bevetési Főosztály III. Bevetési osztály elhelyezésére szolgáló, cím16 szám alatti rendőrségi objektumok kivitelezése” tárgyában a cég1-vel kötött szerződés alapján teljesítendő egyes kötelezettségek elvégzését illetően, konkrétan a tervezett épületek komplex elektromos hálózatának a kivitelezéséről, 382.000.000 forint fix átalányár ellenében. A vállalkozói díj kifizetéséről úgy rendelkeztek, hogy a szerződésben rögzített mellékletekkel

felszerelt számla kézhezvételétől számított 30 napon belül teljesítendő. A teljesítési határidőt 2018. július 31. napjában kötötték ki.

[4] A felperes és a cég1 a 2017. szeptember 25. napján kötött vállalkozási szerződésüket első alkalommal 2018. március 1. napján, másodszor 2018. augusztus 14. napján módosították. Utóbbi alkalommal a fennálló késedelem miatt a teljesítés tervezett végső határidejét (a műszaki átadás-átvételi eljárás megkezdésének az időpontját) 2018. augusztus 31. napjára halasztották, majd 2018. október 4. napján, a harmadik szerződésmódosításkor megállapították, hogy a vállalkozó a szerződés teljesítésével súlyos késedelembe esett, a végső határidő módosítása a vállalkozó (felperes) szerződésszegő magatartása miatt történt, melyért a felelősségét teljeskörűen, s visszavonhatatlanul elismerte. A harmadik szerződésmódosítás V.1. pontjában rögzítették továbbá, hogy a táblázatban feltüntetett 6., 7. és 8. sorszámú számlák kifizetése - melyek teljesítési időpontja 2018. augusztus 24., 2018. augusztus 31. és 2018. szeptember 11. napja volt - engedményezések keretében folyamatban van. Ezen kívül leszögezték, hogy a leszámlázott teljesítéseken túl a vállalkozó további részteljesítést eszközölt, melynek alapján számla kiállítási jogosultsága még nem keletkezett, valamint megállapodtak abban, hogy a jelen megállapodás aláírását követően a számlák kifizetése elsődlegesen engedményezések keretében teljesül, közvetlenül a felperes alvállalkozói és beszállítói részére.

[5] A felek, továbbá a cég1 között 2018. október 31. napján írásba foglalt megállapodás (a továbbiakban: Jegyzőkönyv) 1. pontja értelmében a megállapított vállalkozói díj, az addig elszámolt tételek és a még ki nem fizetett, de teljesítésigazolással elismert számla figyelembevételével 382 millió forintról 359 millió forintra csökken. Az eredeti – a szerződés mellékletét képező – műszaki tartalom megrendelő (felperes) és a cég1 által elrendelt, illetve elismert módosulása, az eddig elvégzett és már jóváhagyott, de a jövőben elvégzendő kiváltások, az elmaradó tételek és a alperes1 (alperes) által korábban elkészített, a megrendelő felé megküldött, majd leegyeztetett és elfogadott „plusz-mínusz” költségvetés teljes körű rendezése ezzel megtörtént.

[6] A Jegyzőkönyv 2. pontja úgy rendelkezett, hogy a vállalkozói díj megfizetését a felperes engedményezés útján, közvetlenül a cég1 által átutalással teljesítve, szavatolja. Amennyiben bármely okból kifolyólag a felperes a vállalkozói díjat nem, vagy csak részben fizeti meg, úgy a cég1 a kifizetésért kezességet vállal, azaz annak teljes körű megfizetését közvetlenül vállalja.

[7] A Jegyzőkönyv felvételét követően a peres felek legalább három alkalommal külön engedményezési értesítő útján értesítették a cég1-t, hogy a felperes a vele szemben fennálló és ott meghatározott követelését az alperesre engedményezéssel átruházta, felszólítva egyben a cég1-t, hogy a követelést, annak esedékességekor, az alperes részére teljesítse. Az engedményezési értesítők rögzítették továbbá, hogy az adott összeg erejéig kizárólag az alperes részére történő fizetés minősül szerződésszerű teljesítésnek. Az engedményezési értesítők záradékában a cég1 úgy nyilatkozott, hogy a megjelölt követelés engedményezésének tényét tudomásul veszi, és kijelentette, hogy azt annak esedékességekor az alperes részére teljesíti.

[8] A peres felek által 20.296.047 forint összegről kibocsátott engedményezési értesítőt a cég1 2019. április 1. napján, a 41.742.303 forint összegről kibocsátott engedményezési értesítőt 2018. december 7. napján, a 16.580.028 forint összegről kibocsátott engedményezési értesítőt pedig 2018. november 5. napján visszaigazolta.

[9] A cég1 2018. október 25. napját követően, a felperes által az alperesre engedményezett, következő követeléseket teljesítette: 87.262.261 forintot 2018. november 5. napján, 16.580.028 forintot 2018. november 9. napján, 41.742.303 forintot 2019. január 18. napján, 20.296.047 forintot 2019. április 17. napján.

[10] A Fővárosi Törvényszék a ügyszám1. számú végzésével elrendelte a felperes felszámolását, melynek kezdő időpontja 2019. november 5. napja volt. A felszámolási eljárás megindítására irányuló kérelmet 2019. január 23. napján nyújtották be a bíróságra.

[11] A felperes a módosított keresetében elsődlegesen a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 40. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti érvénytelenség miatt, a Cstv. 40. § (1a) bekezdése alapján kérte az eredeti állapot helyreállítását akként, hogy a bíróság kötelezze az alperest 165.880.639 forint főkövetelés megfizetésére és 87.262.261 forint tőke után 2018. november 6. napjától, 16.580.028 forint tőke után 2018. november 10. napjától, 41.742.303 forint tőke után 2019. január 19. napjától, 20.296.047 forint tőke után 2019. április 18. napjától a kifizetés napjáig járó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:48. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamat és perköltség megfizetésére.

[12] A felperes másodlagos kereseti kérelme az volt, hogy a bíróság a Cstv. 40. § (2) bekezdése alapján kötelezze az alperest a részére nyújtott szolgáltatások visszatérítése jogcímén 78.618.378 forint főkövetelés és 16.580.028 forint tőke után 2018. november 10. napjától, 41.742.303 forint tőke után 2019. január 19. napjától, 20.296.047 forint tőke után 2019. április 18. napjától, a kifizetés napjáig terjedő időszakra a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamata és a perköltség megfizetésére.

[13] A felperes a perköltségét a 32/2003. (VIII.22) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és 4/A. § (1) bekezdése alapján meghatározott ügyvédi munkadíjban kérte megállapítani azzal, hogy a jogi képviselője áfa körbe tartozik.

[14] A felperes keresetében előadta, hogy elsődlegesen a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontja és (1a) bekezdése szerinti, azt a jogot kívánja érvényesíteni, hogy az alperes mint hitelező, a felperes mint adós más hitelezőihez képest előnyben részesítő, érvénytelen engedményezési megállapodás alapján a felperes által a részére nyújtott biztosítékokból beszedett összeget, késedelmi kamattal növelten fizesse vissza a felszámolási vagyona.

[15] A felperes a másodlagos kereseti kérelme körében előadta, hogy a Cstv. 40. § (2) bekezdése szerinti jogot kívánja érvényesíteni, mely szerint az alperes a felperes által a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző 60 napon belül és azt követően a részére nyújtott szolgáltatást fizesse vissza, mert az alperes, mint a felperes hitelezője, a többi hitelezőhöz képest előnyben részesült, és a szolgáltatás nem minősül a rendes gazdálkodás körébe tartozónak.

[16] A felperes kiemelte, hogy a felek az alvállalkozási szerződést a 2018. október 31. napján kelt Jegyzőkönyv felvételével írásban akként módosították, hogy annak 2. pontjában megállapodtak az alperesi követelések engedményezés útján való kielégítésében és a felperes a jegyzőkönyvet harmadik félként aláíró cég1-t az alperes részére történő teljesítésre utasította. A Jegyzőkönyv felvételét követően a peres felek legalább három alkalommal, külön engedményezési értesítő útján értesítették a cég1-t, hogy a felperes a vele szemben fennálló és ott meghatározott követelését, engedményezéssel az alperesre ruházta. Ezzel egyidejűleg felszólították a cég1-t arra, hogy az esedékessé vált követelést az alperes részére teljesítse, és rögzítették, hogy ezen összeg erejéig kizárólag az alperes részére történő fizetés minősül szerződésszerű teljesítésnek. A Jegyzőkönyv alapján kiállított engedményezési értesítők következtében a cég1 közvetlenül az alperes részére teljesített.

[17] A felperes álláspontja szerint a fenti, biztosíték nyújtására irányuló ügyletek, illetőleg engedményezések eredményeképpen az a helyzet állt elő, hogy az alperes a felperes más hitelezőivel szemben, az engedményezéssel fedezett, illetve biztosított követeléseikhez közvetlenül és teljes mértékben hozzájutott, ezáltal a felperes más hitelezőihez viszonyítva előnyben részesült. Kifejtette, hogy a peres felek között felvett Jegyzőkönyv 2. pontjában

foglalt megállapodás vonatkozásában a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontja szerinti tényállási elemek mindegyike teljesült. Egyrészt azért, mert a felperes az alperes követeléseire engedményezés útján, szerződésmódosító megállapodással biztosítékot nyújtott, melyet 2018. október 31. napján, azaz a felperes felszámolásának elrendelése iránti kérelem 2019. január 23. napján történt benyújtását 90 nappal megelőző időszakban (2018. október 25. napját követően) kötöttek meg. Másrészt ezen megállapodás tárgya az alperes mint hitelező előnyben részesítése volt, mivel a biztosítékkal fedezett követelése teljes mértékben kielégítést nyertek, szemben a felperes felszámolási eljárásában a hitelezői követelések kielégítésének várható mértékével. Ha a felperes az alperes követelését a felszámolás kezdő napját megelőzően engedményezés útján nem egyenlítette volna ki, azt az alperesnek hitelezői igényként kellett volna bejelentenie és a felszámolási mérleg adatai szerint a felszámolási eljárásban a követelése nem kaphatnának kielégítést.

[18] A felperes a másodlagos kereseti kérelme kapcsán is kiemelte, hogy az engedményezéssel az alperes a többi hitelezőhöz képest előnyben részesült. Hozzátette továbbá, hogy az alperes részére nyújtott szolgáltatás nem minősült a felperes rendes gazdálkodása körébe tartozónak, mert a peres felek fő profilja egyaránt építőipari gyártó és kivitelezési tevékenységre korlátozódik, a támadott jogügylet szerinti követelés engedményezés útján történő átruházása nem tartozik a felek üzletszerű gazdasági tevékenységéhez.

[19] A felperes előadta továbbá, hogy a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontjában szabályozott megtámadási ok objektív, az ügyletkötő felek jó vagy rosszhiszeműségétől független.

[20] A felperes a Cstv. 40. § (1a) bekezdésén keresztül alkalmazandó Ptk. 6:112. §-ára hivatkozással kifejtette, hogy az eredeti állapot helyreállítása az adott esetben azt jelenti, hogy az alperes köteles a felperes vagyonába megfizetni az érvénytelen szerződés alapján kézhez vett összeget, s a feléledő követelését a Cstv. 37. § (2) bekezdése szerinti 40 napos határidőben bejelentheti a felperes felszámolásában.

[21] Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte jogalap hiányában és az összecszerűség bizonyítatlansága miatt is. Perköltségigényét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szerinti ügyvédi munkadíjban és az általa megelőlegezett költségben kérte megállapítani.

[22] Védekezésében kiemelte, hogy a felperes által támadott Jegyzőkönyv sem tartalmát, sem jellegét, sem pedig formáját illetően nem tekinthető a vállalkozási szerződés módosításának, az csupán tájékoztató levél a felperes, illetőleg a cég1 részére. Hozzátette, hogy a cégekivonat tanúsága szerint a cég1 esetében a képviseleti jog együttes, a cégszerű aláíráshoz két, aláírási joggal rendelkező személy együttes eljárása szükséges, a Jegyzőkönyvön azonban a cég1 részéről csak tanú4 igazgatósági tag aláírása szerepel.

[23] Az alperes előadta, hogy a cég1 és a felperes között létrejött vállalkozási szerződés teljesítése kapcsán folyamatos problémák, nehézségek merültek fel amiatt, hogy a felperes a teljesítéssel jelentős késedelembe esett. Ez a késedelem kihatott a projektben résztvevő valamennyi alvállalkozó működésére, aminek oka a felperes elégtelen projektszervezése, a teljesítésigazolásai sorozatos elmaradása, visszatartása volt. Ez az alvállalkozók részéről szerződésszerűen elvégzett munkák után kiállított számlák késedelmes kifizetését eredményezte. E problémák rendszeressé válása miatt a kiemelt beruházásnak minősülő projekt esetleges meghiúsulásának megakadályozása érdekében, a megrendelő cég1 kifejezett és határozott kezdeményezésére került sor a vállalkozási szerződés 2. számú módosítására 2018. augusztus 14. napjával. E szerződésmódosítás aláírását megelőzően, már 2018. júliustól 2019. májusáig, általános jellegű, bevett gyakorlattá vált, kifejezetten a cég1 kérésére, illetőleg utasítására, hogy az alvállalkozók számláit nem közvetlenül a felperes,

hanem engedményezés útján a cég1 fizette ki. Több esetben egyes alvállalkozók kivitelezőként közvetlenül a cég1-vel kerületek szerződéses jogviszonyba a felperes helyett. Az alperes ennek alátámasztására levelezést csatolt.

[24] Az alperes hangsúlyozta, hogy a követelése semmilyen formában nem voltak biztosítottak, és – a felperesi állítással szemben – nem nyertek teljes mértékben kielégítést. A felperessel szemben mindösszesen 280.364.556 forint és kamatai erejéig kiegyenlítettlen követelése áll fenn, melyből 40.450.510 forint alvállalkozói díj. Jelenleg is a nagyobb hitelezők között szerepel.

[25] A felperes másodlagos kereseti kérelmével összefüggésben hangsúlyozta, hogy a projektben részt vevő valamennyi alvállalkozó számlái, bizonyíthatóan engedményezés útján nyertek kifizetést a cég1 kifejezett utasítása következtében. Erre vonatkozóan okirati bizonyítékokat csatolt, s hangsúlyozta, hogy az említett gyakorlat nem volt egyedi és kirívó, belefért a felperes rendes gazdálkodásának körébe. Az alvállalkozó munkáját a cég1 igazolta le, az alvállalkozó erre alapítva bocsáthatta ki a számláját. A felperes ennek ellenére utasította el a cég1 perbe vonását és tiltakozott a hivatkozott szerződések figyelembevétele ellen.

[26] Az alperes aláhúzta, hogy a részére kifizetett összegekből a saját alvállalkozóit fizette ki teljeskörűen, illetve a projekt kapcsán megvásárolt és felhasznált anyagok ellenértékét rendezte, azaz a jelen per tárgyát képező összeggel már nem rendelkezik. Így a perben esetleg megítélt összeggel kizárólag a hitelezői követelése lenne csökkenthető, semmilyen módon nem növekedne más hitelezők kielégítési alapja.

[27] A felperes irrelevánsnak nevezte az alperes által hivatkozott körülményeket.

[28] Kiemelte továbbá, hogy az alperes által előadottak azt támasztják alá, hogy tisztában volt a felperes fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetével és az engedményezéssel előnyös kielégítéshez jutott. Állította: az alperes semmivel sem igazolta, hogy 2018. júliusától 2019. májusáig általános gyakorlattá vált és kifejezetten a cég1 kívánságára történt, hogy az alvállalkozók számláit engedményezés útján a cég1 fizette ki.

[29] Aláhúzta, hogy a cégjegyzékbe bejegyzett tevékenységi körei alapján engedményezéshez vagy követelések átruházásához kapcsolódó pénzügyi tevékenységet a felperes nem folytat, ez az egyéb gazdasági tevékenységeinek a teljesítéséhez sem kapcsolódó ügylet, tehát a keresettel támadott megállapodás nem esik a rendes gazdálkodásának a körébe.

[30] A cég1 perben állását nem látta kötelezőnek, mert az engedményezést illetően szerződő félnek a peres felek minősülnek. E körben utalt a cég1 felpereshez intézett, 2020. november 20. napján kelt írásbeli nyilatkozatára, mely szerint a cég1 leszögezte, hogy az engedményezésben nem vett részt.

[31] A felperes kiemelte a peres felek szervezete és működése körében fennálló személyi és egyéb összefonódásokat is, mint véleménye szerint az alperes előnyben részesítésének magyarázatára szolgáló körülményeket.

[32] A másodlagos kereseti kérelme kapcsán hangsúlyozta, hogy a hitelező előnyben részesítése mint eredmény vizsgálatán túl, egyéb szempontok nem bírnak jelentőséggel, amint a Cstv. 40. § (1) bekezdéséhez fűzött kommentár is kifejti.

[33] A lefolytatott tanúbizonyításról az volt a véleménye, hogy nem vezetett eredményre, nem igazolta be, hogy az alperes ne részesült volna előnyös kielégítésben.

[34] A felperes aláhúzta, hogy a támadott Jegyzőkönyvvel a felperes a nem teljesítése esetére biztosítékot nyújtott az alperesnek a követelése engedményezés útján történő kiegyenlítésére, amit a cég1 a projekt előmozdítása érdekében elfogadott.

[35] A törvényszék a döntése jogi indokolása körében a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontja és (2) bekezdését idézve leszögezte, hogy a felperes ellen a felszámolási eljárás

lefolytatása iránti kérelmet 2019. január 23. napján terjesztették elő, ezért a felperes elsődleges kereseti kérelme körében a 2018. október 25. napját követően kötött jogügyletek képezhetők a per tárgyát, míg a másodlagos kereseti kérelem vonatkozásában a 2018. november 23. napját követően nyújtott szolgáltatások tartozhatnak a perre.

[36] Ezt követően a Ptk. 6:193. § (1)-(2) bekezdésében, valamint a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény 135. § (3) bekezdésében, az építési beruházások, valamint az építési beruházásokhoz kapcsolódó tervezői és mérnöki szolgáltatások részletes szabályairól szóló 322/2015. (X.30.) Korm. rendelet 32/A. § (1) bekezdésében foglaltakra utalás mellett leszögezte: a felperes által a perben támadott Jegyzőkönyv nem tartalmazza az engedményezett követelés összegét, hanem abban a teljes alvállalkozói díj, illetve annak mérséklése szerepel. Az utóbb kiállított engedményezési értesítők határozták meg egyértelműen az engedményezett követelést, melynek következtében az engedményezés ráutaló magatartással is létrejöhetett. A Jegyzőkönyv csak az alvállalkozói díj mérséklését illetően tekinthető szerződésmódosításnak. A Jegyzőkönyv 2. pontjában szerepel ugyan, hogy a felperes a vállalkozói díj megfizetését engedményezés útján szavatolja, a követelés engedményezése azonban önmagában még nem szavatolja a kötelezett teljesítését, tehát a felperes az alperes felé nem nyújtott biztosítékot. Ugyanakkor a felek a jegyzőkönyv 2. pontjában (a második mondatban) továbbra is fenntartották annak a lehetőségét, hogy az alperes felé a felperes közvetlenül fog teljesíteni, továbbá a felperes teljesítéséért a cég1 kezességet is vállalt.

[37] A törvényszék aláhúzta: a Ptk. nem zárja ki a jövőbeni követelés engedményezését, melynek feltétele, hogy az engedményezés időpontjában fennálljon az a jogviszony, amelyből a követelés fakad. A perbeli esetben a felperes és a cég1 között már létezett az a jogviszony, melyből a per tárgyát képező, engedményezett követelés fakadt, a felperesnek azonban a jövőben kizárólag akkor állhatott volna fenn követelése a cég1-vel szemben, ha az alvállalkozók felé fennálló kötelezettségét maradéktalanul teljesítette volna. Az alvállalkozóknak (jelen esetben alperesnek) történő teljesítés hiányában pedig még nem állt fenn a cég1-vel szemben követelése, így a cég1-vel szembeni követelését nem engedményezhette az alperesre, mert azt időben megelőzte az alperesi követelés teljesítése.

[38] Rámutatott: a 322/2015. (X.30.) Korm. rendelet 32/A. § (1) bekezdése azt a jogalkotói célt tükrözi, hogy a közbeszerzési eljárások keretében megvalósuló építkezésekre kötött vállalkozási szerződések esetében elsődleges szempont az alvállalkozók számláinak kiegyenlítése és az, hogy az alvállalkozók megrendelői kizárólag abban az esetben jussanak vállalkozói díjukhoz, ha az alvállalkozók felé történő teljesítést igazolták az ajánlatkérő felé. A jelen perrel érintett vállalkozási szerződéseket közbeszerzési eljárás során megvalósuló építkezés keretében kötötték, s a felperes sem vitatta, hogy a cég1-vel kötött vállalkozási szerződésben foglalt kötelezettségeit nem teljesítette, illetve azokkal folyamatos késedelemben volt.

[39] A törvényszék kiemelte: a Ptk. 6:108. § (1) bekezdése értelmében a jognyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a címzettnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett. Annak megállapításához, hogy a felek szándéka a Jegyzőkönyv aláírásával mire irányult, elengedhetetlenül szükséges annak vizsgálata, hogy ahhoz milyen okok, illetve körülmények vezettek. Az alperes által előadott azon körülményt, hogy a felperes a kiemelt beruházásnak minősülő projekt lezárását a szerződésszegő magatartásával veszélyeztette, a csatolt okiratok és a tanúvallomások alátámasztották, továbbá érdemben a felperes sem vitatta. Ezért a cég1 átvette a felperestől a projekt irányítását, abból, a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján megállapítható célból, hogy a projekt szerződésszerű határidőben megvalósuljon és az igazoltan teljesített alvállalkozók

kifizetése megtörténjen. Az alperes az érdemi védekezésében előadta, hogy ezért 2018. júliusától 2019. májusáig kifejezetten a cég1 ezirányú kérésére, illetőleg utasítására, gyakorlattá vált, hogy az alvállalkozók számláit engedményezés útján, a cég1 fizette ki. Ennek alapja a cég1 és a felperes között 2018. október 4. napján létrejött 3. számú vállalkozási szerződésmódosítás volt, melynek V.2. pontja tartalmazta a cég1 közvetlen teljesítését. Ezen okirat bizonyítékként történő felhasználását a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 220. §-a nem zárta ki, mert azt a tanúként meghallgatott tanú3 csatolta be

[40] Az elsőfokú bíróság a Ptk. 6:203. § (1)-(2) bekezdésében és 6:205. §-ában rögzített szabályok figyelembevételével úgy látta, hogy a felperes és a cég1 közötti 3. számú szerződésmódosítás V.2. pontjában foglalt rendelkezés tartalma szerint a cég1 azt a célt kívánta elérni, hogy a projekt lezárása az alvállalkozók kifizetésével megtörténhessen. E szerződésmódosítás általánosságban felhatalmazást adott a felperesnek arra, hogy az alvállalkozókra engedményezze a cég1-vel szemben fennálló követelését, hiszen abban nem jelölték meg az alvállalkozók személyét, továbbá az „elsődlegesen” megfogalmazással arra utaltak, hogy a felek szándéka szerint ez nem volt a kizárólagos eljárásrend. Ennek okán a 3. számú szerződésmódosítással a cég1 köteleessé vált a tartozás közvetlen teljesítésére, vagy a kötelezett (felperes) olyan helyzetbe hozására, hogy a jogosultnak teljesíteni tudjon. Az ún. engedményezési értesítők kiállításával az alperes pedig hozzájárult ahhoz, hogy a követelését a cég1 teljesítse, melynek következtében a felek jogviszonya tartozásátvállalásnak minősül.

[41] Ezt támasztja alá, hogy a teljesítésigazolásokat a cég1 állította ki a felperes helyett, a Ptk. 6:203. § (2) bekezdésében foglalt jogait gyakorolva. Erre utalnak a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai, köztük tanú2 és tanú4 tanúk vallomása is.

[42] A törvényszék kifejtette: míg az engedményezés és a jogátruházás a jogosulti pozícióban eredményez jogutódlást, a tartozásátvállalás a kötelezetti oldalon vezet alanyváltozáshoz. A három szerződő félnek a szerződések teljesítése körében kialakult gyakorlatából arra lehet következtetni, hogy a cég1 valójában tartozásátvállalás jogcímen teljesített közvetlenül kifizetéseket az alperes alvállalkozó részére. Engedményezés hiányában pedig a jogosulti pozícióban nem következett be alanyváltozás, a kereset tárgyává tett követelések vonatkozásában az alperes nem vált a felperes, mint adós társaság hitelezőjévé, mert az alvállalkozók felé közvetlenül a cég1 tartozott helytállni, így nincs szó hitelező előnyben részesítéséről.

[43] A fentiekre tekintettel a törvényszék a Cstv. 40. §-ában foglalt további tényállási elemek megvalósulását nem vizsgálta, s a hitelező előnyben részesítése megvalósulásának hiányában a keresetet elutasította.

[44] Hozzátette: az adós vagyona sem csökkent a támadott nyilatkozat következtében, hanem a felperes mentesült a szerződésszegése hátrányos következményei alól. A BDT2013. 2892. számon megjelent jogeset szerint sem érvénytelen jogügylet, ha a szerződési láncolatban részes felek megállapodása nem az adós követelésének engedményezésére, hanem arra irányul, hogy harmadik személy az adós tartozását magára vállalja és kiegyenlítsse.

[45] Megjegyezte továbbá azt is, hogy a felperes által kért jogkövetkezmény egyébként sem lett volna alkalmazható, mert az eredeti állapot helyreállítása azt jelentené, hogy az alperes a cég1 részére lenne köteles visszafizetni az érvénytelen szerződés alapján felvett összegeket. A BDT2018. 3883. számú döntés szerint az engedményezési szerződés érvénytelensége esetén az eredeti állapot természetbeni helyreállítására csak addig van lehetőség, amíg a követelést a kötelezett nem teljesíti, mert a teljesítéssel a követelés megszűnik.

[46] Az elsőfokú bíróság ítéletét a felperes fellebbezéssel támadta, elsődlegesen annak megváltoztatását és elsősorban az elsődleges kereseti kérelmének, másodsorban a másodlagos kereseti kérelmének helyt adó döntés meghozatalát; másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérve. Másodfokú perköltségként a 32/2033. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a-b) pontja, 3. § (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján, 2.588.210 forint ügyvédi munkadíjat számított fel.

[47] A hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy a törvényszék az alperes hitelezői minőségén túlmenően nem vizsgálta a Cstv. 40. §-ában foglalt egyéb tényállási elemeket. Hozzátette: a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontja és (2) bekezdése szerinti törvényi tényállás értékeléséhez szükséges információk a perben rendelkezésre állnak.

[48] A cég1 perbevonásának elmaradását illetően kiemelte: az elsőfokú határozat a jelen formájában kihat a cég1-re, rá nézve jogalakító döntésnek minősül, mivel a felek közötti ügylet eltérő minősítése közvetlenül kihat a jogaira. Ilyen döntést az elsőfokú bíróság a cég1 perben állása nélkül nem hozhatott volna. Ez pedig a határozata hatályon kívül helyezését alapozza meg arra az esetre, ha a másodfokú bíróság is kétségesnek tartaná a felek közötti jogügylet engedményezésnek minősítését.

[49] A felperes a tényállást illetően a fellebbezésében leszögezte, hogy a törvényszék azt teljeskörűen feltárta, az ügy megítéléséhez szükséges bizonyítékok rendelkezésre állnak.

[50] Jogi álláspontját akként összegezte, hogy elsődlegesen az alperesnek, az engedményezésre vonatkozó kötelezettségvállalás útján nyújtott biztosíték folytán, az alperes mint hitelező, előnyben részesült, ezáltal a felek közötti megállapodások a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontjába ütköztek, ezért az eredeti állapot helyreállítása szükséges; másodlagosan a felperest illető követeléseknek a cég1 által közvetlenül az alperes részére történt kifizetése az alperes előnyben részesítését eredményezte, ezért e teljesítések a Cstv. 40. § (2) bekezdése alapján visszakövetelhetők.

[51] Aláhúzta: az alperes soha nem hivatkozott arra, hogy a cég1 tartozásátvállalás jogcímén teljesített volna neki, erre sem peradat nem merült fel, sem bizonyítás nem folyt.

[52] Az ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelme indokolása körében kiemelte, hogy a közbeszerzésre vonatkozó előírások a felszámolási eljárás során irányadó normákhoz képest csupán másodlagosak, a Cstv. előírásai megelőzik a közbeszerzés kapcsán alkalmazandó szabályokat. A konkrét esetben az pedig kétségtelen, hogy az alperes a felperes más hitelezőit megelőzve jutott kielégítéshez. Kiemelte, hogy a cég1 a Jegyzőkönyvet nem írta alá cégszerűen, így az a kezességvállalásának nem tekinthető, a felperes a perben erre nem is hivatkozott. Kezességet csak írásban lehet vállalni a Ptk. 6:416. § (3) bekezdése szerint, így iratellenes a Jegyzőkönyv kezesi szerződésként való értelmezése az elsőfokú bíróság részéről. A felperes kizárólag a saját maga által vállalt engedményezésre utalt mint biztosítékra. Azzal ugyanis, hogy a saját teljesítésének hiánya esetére vállalta, hogy a követelést engedményezés útján fogja teljesíteni, azaz többletkötelezettséget vállalt, biztosítékot nyújtott az alperesnek.

[53] A felperes hangsúlyozta, hogy a Ptk. nem követeli meg az engedményezési szerződés írásba foglalását. Ezen kívül a követelés fennállása az engedményezésnek nem feltétele, a tartozásátvállalásnak azonban igen. Az elsőfokú bíróság által tartozásátvállalásnak minősített ügylet éppen ezért nem tekinthető ennek, mivel a nyilatkozattétel időpontjában az esedékesség még nem állt be. Mindemellett az engedményezés a követelés jogosultja (adott

esetben a felperes) és a harmadik személy (alperes) közötti jogügylet, ezzel szemben a tartozásátvállalás az eredeti kötelezett és az új kötelezett megállapodása. Az okirati bizonyítékok, valamint a tanúvallomások a perben egyaránt azt támasztották alá, hogy a felek szándéka engedményezésre irányult, a törvényszék tehát a peradatokkal ellentétesen minősítette a felek ügyletét tartozásátvállalásnak, ezért a BDT2013. 2892. számú döntés nem vonatkozik az adott esetre. Az engedményezési értesítők a cég1 részéről semmilyen új kötelezettségvállalást nem tartalmaznak, azokban kizárólag arról nyilatkozott, hogy a felperessel szemben fennállt, saját elismert tartozását a felperes utasítását tudomásul véve, az alperesnek való átutalással teljesíti. Helytelen jogértelmezés, hogy az alperes nem vált a felperes hitelezőjévé azért, mert a követelése a támadott ügylet folytán megszűnt, hiszen az alperes éppen a támadott ügylettel került ebbe a helyzetbe.

[54] Az eredeti állapot helyreállítása körében a felperes utalt az 1/2010. (VI. 28.) PK véleményben foglaltakra, mely szerint nem a kereset elutasítása a megoldás, ha az eredeti állapot helyreállítása utólagos irreverzibilitás folytán nem lehetséges, hanem ilyenkor a bíróságnak más, a kívánt/szükséges eredményre vezető jogkövetkezményt kell alkalmaznia. A jelen perben az eredeti állapot a felek relációjában értendő, az eredeti állapot akkor áll helyre, ha az alperes a felperesnek visszatéríti a tőle szerzett vagyoni előnyt, amihez az engedményezés folytán jutott.

[55] A másodlagos kereseti kérelmével kapcsolatos fellebbezési kérelme tekintetében a felperes kiemelte, hogy az engedményezés nem volt a szokványos szerződési gyakorlata, sem pedig valamennyi hitelezőjével szemben követett magatartása, vagyis nem tartozott a rendes gazdálkodása körébe. Ezért a Cstv. 40. § (2) bekezdése értelmében a cég1 által végrehajtott kifizetések következtében az alperes oldalán más hitelezőkhöz képest megmutatkozó egyoldalú előny felszámolási vagyonba való visszatérítésének van helye.

[56] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[57] A fellebbezés alaptalan.

[58] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból érdemben helytálló jogi következtetésre jutott. Az ítéltábla a döntésével az alábbi, eltérő indokok alapján ért egyet.

[59] Az ítéltábla mindenekelőtt rámutat: a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 342. § (2) bekezdése szerint az érdemi döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, az ellenkérelmen és a beszámítási kérelmen; a (3) bekezdése értelmében pedig – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a bíróság érdemi döntése nem terjedhet ki olyan jogra, amelyet a fél a perben nem állított.

[60] A bíróságnak a kereseti kérelem megalapozottságáról a fél által megjelölt kereseti kérelem és az annak alapjául szolgáló jogállítás keretein belül, az érvényesíteni kívánt jog és a kereseti kérelem megalapozására előadott tények, illetve a fél által tett jogállítás, tényállítás és a kereseti kérelem közötti összefüggést illetően levezetett jogi érvelés mentén kell állást foglalnia.

[61] A felperes az elsődleges kereseti kérelmével 165.880.639 forint és járulékai megfizetésére kérte az alperest kötelezni, a 2018. október 31. napján kelt Jegyzőkönyv 2. pontjának a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontja szerinti érvénytelenségéből fakadó, eredeti állapot helyreállításához való jog érvényesítéseként.

[62] Az elsődleges kereseti kérelme és az ehhez kapcsolódóan érvényesített jog megalapozására az volt a tényállítása, hogy a peres felek az alvállalkozási szerződésüket 2018. október 31. napján, a Jegyzőkönyv felvételével, írásban úgy módosították, hogy annak „2. pontjában megállapodtak az alperesi követelések engedményezés útján való kielégítésében, és a felperes a jegyzőkönyvet harmadik félként aláíró cég1-t az alperes részére történő teljesítésre utasította.”.

[63] Az érvényesíteni kívánt jog, az elsődleges kereseti kérelem és az annak megalapozására előadott tényállításai közötti összefüggést illető jogi érvelése az volt, hogy 2018. október 31. napján – azaz a felperes felszámolásának elrendelése iránti kérelem benyújtását 90 nappal megelőző időszakban – kötött szerződésmódosító megállapodással a felperes engedményezés útján biztosítékot nyújtott az alperes követelésére, mely megállapodás tárgya az alperes mint hitelező előnyben részesítése volt, figyelemmel arra, hogy az alperes biztosítékkal fedezett követeléseit teljes mértékben kielégítést nyertek, szemben a felperes felszámolásában a hitelezői igények kielégítésének várható mértékével.

[64] A Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontja szerint a felszámolást elrendelő végzés közzétételének időpontjától számított 1 éves jogvesztő határidőn belül a hitelező - vagy az adós nevében a felszámoló - a bíróság [6. § (1) bekezdés] előtt keresettel megtámadhatja az adósnak a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző kilencven napon belül és azt követően kötött szerződését vagy más jognyilatkozatát, ha annak tárgya egy hitelező előnyben részesítése, különösen egy fennálló szerződésnek a hitelező javára történő módosítása vagy biztosítékkal nem rendelkező hitelező számára biztosíték nyújtása.

[65] A kereset az egy éves jogvesztő határidőben érkezett, az abban a támadott jognyilatkozat a felperes felszámolására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző kilencven napon belül született, ezért a törvényszék helyesen járt el, hogy a felperes elsődleges kereseti kérelmét érdemben vizsgálta. Ennek során azonban arról kellett döntenie, hogy az elsődleges keresettel támadott, 2018. október 31. napján kelt okirat („Jegyzőkönyv”) 2. pontjában foglaltak tárgya egy hitelező előnyben részesítése, különösen egy fennálló szerződésnek a hitelező javára történő módosítása, vagy biztosítékkal nem rendelkező hitelező számára biztosíték nyújtása volt-e.

[66] E kérdéskörön az elsőfokú bíróság nem terjeszkedhetett túl, ezért az ítéltábla az ítéletének indokolásából mellőzi a cég1 részéről való tartozásátvállalás létrejöttére vonatkozó megállapításokat.

[67] A 2018. október 31. napján kelt okirat 2. pontja szó szerint a következőket tartalmazza:

[68] „A fentebb írt szerződés módosítás alapján megállapított vállalkozói díj megfizetését a felperes1. engedményezés útján közvetlenül a cég1 által átutalással teljesítve,

szavatolja. Amennyiben bármely okból kifolyólag felperes1. a vállalkozói díjat nem vagy csak részben nem fizeti meg, úgy cég1 a kifizetésért kezességet vállal, azaz annak teljes körű megfizetését közvetlen úton vállalja.”

[69] Az idézett kitétel megfogalmazásából mindenekelőtt megállapítható, hogy a felperes részéről egyoldalú kötelezettségvállalást tartalmaz. Ezen kívül nem jelenti a peres felek közötti alvállalkozási szerződés módosítását. Az alvállalkozási szerződésben ugyanis a felek az alperes, mint alvállalkozó szolgáltatásai ellenében kikötött pénzbeli ellenszolgáltatás teljesítésének módját nem határozták meg, és különösen nem úgy állapodtak meg, hogy a felperes kizárólag közvetlenül teljesíthet, ugyanakkor a támadott felperesi jognyilatkozat nem zárta ki, hogy a felperes továbbra is közvetlen pénzügyi teljesítést eszközöljön. A rögzített tartalommal a felperes által megtett jognyilatkozat kizárólag úgy értelmezhető, hogy a felperes arra az esetre, „amennyiben bármely okból kifolyólag ... nem vagy csak részben nem fizeti meg” az alperes vállalkozói díját, felfüggesztő feltétellel arra kötelezte magát, hogy engedményezéssel fog teljesíteni. Az engedményezés „szavatolása”, valójában az engedményezésre tett kötelezettségvállalás, jogi értelemben nem biztosítéknyújtás, azzal a felperes mindössze a szó köznapi értelmében biztosította az alperest arról, hogy amennyiben valamilyen okból maga nem tudna fizetni, akkor a cég1-vel szembeni követelése engedményezésével fogja megoldani, hogy az alperes vállalkozói díjának kiegyenlítése megtörténjék.

[70] A felperes elsődleges kereseti kérelmével támadott jognyilatkozat tehát sem egy fennálló szerződésnek a hitelező javára történő módosítását, sem biztosítékkal nem rendelkező hitelező számára biztosíték nyújtását nem valósította meg, amint ezt az elsőfokú bíróság is helyesen látta.

[71] E kérdések megválaszolása mellett a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott további törvényi tényállási elemként még azt volt szükséges vizsgálni, hogy a felperes által a támadott jognyilatkozatban vállalt engedményezésre tekintettel megállapítható-e, hogy a jognyilatkozat tárgya egy hitelező előnyben részesítése volt.

[72] A Ptk. 6:193. § (1) bekezdése értelmében a jogosult a kötelezettel szembeni követelését másra ruházhatja át. A követelés átruházással való megszerzéséhez a (2) bekezdés alapján az átruházásra irányuló szerződés vagy más jogcím és a követelés engedményezése szükséges. A Ptk. 6:194. § (1) bekezdése szerint a követelés akkor engedményezhető, ha az engedményezéskor már létezik az a jogviszony, amelyből a követelés fakad. A Ptk. 6:194. § (2) bekezdése ezen túlmenően úgy rendelkezik, hogy az engedményezett követelést a kötelezett, a jogcím, az összeg és az esedékesség megjelölésével vagy egyéb olyan módon kell meghatározni, amely az engedményezés időpontjában, jövőbeli követelések esetén legkésőbb a követelés létrejöttékor, az engedményezett követelést azonosíthatóvá teszi.

[73] A jelen esetben a felperesnek a perbeli engedményezési értesítőben feltüntetett, cég1-vel szembeni követelései a támadott jognyilatkozat 2018. október 31-i keletkezéséhez képest jövőbeli követelések voltak, mivel ahhoz viszonyítva később keletkeztek. Ugyanakkor az a jogviszony, amelyből a felperesnek a cég1-vel szembeni, adott követelései keletkeztek, nem vitásan már létezett.

[74] Annak eldöntéséhez tehát, hogy a felperes támadott jognyilatkozatának tárgya az alperes mint hitelező előnyben részesítése volt-e, az igényel megválaszolást, hogy abban az engedményezett jövőbeli követelés megjelölése olyan módon történt-e meg, hogy az legkésőbb a követelés létrejöttékor azonosíthatóvá vált, azaz a felperes cég1-vel szembeni, jövőbeli követelése létrejöttékor egyértelmű volt-e, hogy azt a felperes engedményezéssel az alperesre ruházta. Másként fogalmazva: a támadott Jegyzőkönyvben olyan módon volt-e meghatározott a felperesnek a cég1-vel szemben később keletkező követelése, hogy a létrejöttékor, annak jogcíme, összege és esedékessége vagy egyéb egyedi jellemzője alapján,

nyilvánvalóan, kétségtelenül meg lehetett állapítani, hogy az az alperesre engedményezett követelés-e.

[75] Ehhez képest a Jegyzőkönyv az engedményezést az alperes követelésének kielégítésére - a felperes közvetlen teljesítése és a cég1 kezesi helytállása mellett - csupán három különböző lehetőség egyikeként rögzítette, tehát az engedményezést illetően még annyiban sem volt konkrét, hogy a teljesítés bizonyosan engedményezéssel fog történni, ezt az eshetőséget csupán kilátásba helyezte. A felperes a Jegyzőkönyvben a cég1-vel szemben a jövőben keletkező, alperesre engedményezni vállalt követeléseit pedig határozottan egyáltalán nem jelölte meg, még a cég1-vel szemben később keletkező követelései alapjául szolgáló jogviszonyra sem utalt, továbbá azt sem jelentette ki, hogy a cég1-vel szemben keletkező, valamennyi jövőbeli követelését az alperesre fogja engedményezni.

[76] Ilyen tartalom mellett a Jegyzőkönyv 2. pontjában foglalt felperesi jognyilatkozattal nem valósult meg a felperes cég1-vel szembeni perbeli követeléseinek a Ptk. 6:93. § (2) bekezdése szerinti, alperesre való átruházása, mivel a jognyilatkozat nem elégítette ki a Ptk. 6:194. § (2) bekezdésében a jövőbeli követelések engedményezése esetére nézve előírt azt a követelményt, hogy az engedményezett jövőbeli követelésnek legkésőbb a követelés létrejöttkor azonosíthatónak kell lennie, azaz ekkor kétségtelen legyen, hogy engedményezett követelésről van szó.

[77] Tekintettel arra, hogy a Jegyzőkönyv 2. pontjában rögzített felperesi nyilatkozat nem valósított meg engedményezést az alperes javára, nem mondható ki, hogy annak tárgya egy hitelező előnyben részesítése volt. Ezért az elsőfokú bíróság érdemben helyesen döntött, hogy a felperes elsődleges kereseti kérelmének nem adott helyt.

[78] A felperes a másodlagos kereseti kérelme alapjául a Cstv. 40. § (2) bekezdését hívta fel, amely úgy rendelkezik, hogy a felszámoló az adós nevében az (1) bekezdés szerinti határidőn belül visszakövetelheti az adós által a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző hatvan napon belül és azt követően nyújtott szolgáltatást, ha annak eredménye egy hitelező előnyben részesítése és a szolgáltatás nem minősül a rendes gazdálkodás körébe tartozó szolgáltatásnak. Hitelező előnyben részesítésének minősül különösen valamely tartozás esedékesség előtti kiegyenlítése.

[79] A Cstv. 40. § (2) bekezdésében körülírt szolgáltatás visszakövetelésének tehát két együttes törvényi feltétele van: az, hogy az adott szolgáltatás nyújtásának eredménye egy hitelező előnyben részesítése volt, és egyúttal ez a szolgáltatás nem tartozott a rendes gazdálkodás körébe.

[80] Noha engedményezés esetén a Ptk. 6:193. §-a szerint az engedményező „szolgáltatása” a követelésének átruházása, annak megítélésénél, hogy az engedményezés a rendes gazdálkodás keretén belül történt-e, nem lehet elvonatkoztatni az engedményezésben való megállapodás tartalmától és annak tárgyától.

[81] A jelen esetben nem kérdéses, hogy a perbeli teljesítési utasítások alapját képező engedményezések az alperesnek a felek közötti alvállalkozási szerződés alapján elvégzett munkája ellenértékének rendezését célozták, azok útján ennek kiegyenlítése teljesült.

[82] A felek közötti alvállalkozási szerződés tárgya elektromos hálózat kivitelezése volt, melynek ellenében a felperes mint megrendelő, az alperesnek mint vállalkozónak nyújtandó szolgáltatása a szerződésben kikötött vállalkozói díj megfizetése volt. Az adott tárgyú alvállalkozási szerződés megkötése kifejezetten a felperes profiljába tartozott, így az általa megrendelt munkáért járó ellenszolgáltatás kiegyenlítése is a rendes gazdálkodása körébe illett. A felperes az alperessel fennállt jogviszonyában a kapott szolgáltatás ellenében

járó ellenszolgáltatás teljesítésének tett eleget a perbeli engedményezésekkel, vagyis a rendes gazdálkodása keretében, az alperes által a közöttük lévő szerződés alapján elvégzett munka díját egyenlítette ki ebben a formában.

[83] Ugyanakkor a perbeli engedményezéseket önmagukban szemlélve sem állapítható meg, hogy a felperes részéről az adott követelése átruházása mint „szolgáltatás”, kívül esett volna a rendes gazdálkodása körén, mivel a perben lefolytatott bizonyítás eredménye szerint ez a gyakorlat hosszabb ideje kialakított és bevett eljárássá vált arra, hogy a felperes az alvállalkozói – köztük az alperes – felé fennálló tartozásait ilyen módon egyenlítse ki. Ezt a gyakorlatot a felperes számos esetben, más szerződéses partnerei viszonylatában is alkalmazta, aminek szokása úgy alakult ki, hogy azt a felperes a cég1-vel kötött szerződése 2018. október 4-ei módosítása értelmében kifejezetten bevezette.

[84] Mindezen indokok mentén a felperes másodlagos kereseti kérelme is megalapozatlan volt, mivel az általa visszakövetelni kívánt szolgáltatások a rendes gazdálkodása körébe tartoztak, így a kereseti kérelme teljesítéséhez a Cstv. 40. § (2) bekezdése értelmében szükséges egyik együttes feltétel hiányzik.

[85] Az előzőekben kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján, a fentiekben részletezett eltérő indokolással, helybenhagyta.

[86] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárásban felmerült perköltségét a Pp. 83. § (5) bekezdése értelmében a felperes maga viseli.

[87] Az alperes az ítéltábla előtti eljárásban perköltséget nem számított fel, így ennek viseléséről a Pp. 82. § (1) bekezdése szerint nem kellett határozni.

[88] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés i) pontján alapuló tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett másodfokú eljárási illetéket a felperes a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az államnak, amiről az ítéltábla a Pp. 101. § (1) bekezdése értelmében, hivatalból rendelkezett.

Budapest, 2022. október 12.

dr. Vuleta Csaba s.k.
a tanács elnöke

dr. Rápolyi Barbara s.k.
előadó bíró

dr. Mizerák Judit s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
(Szénási Rita)